

MIERZIENICA (1) *sb f*

Wymowa: *mier-zienica*.

N sg mierzienica.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Kobieta wzbudzająca wstręt, nienawiść, pogardę: Pharmaceutria, Latine saga venefica, Czarownicá/mierzienicá. Mqcz [297]a.

AŻ